

העדות המחרידה: „הנאשם רצה את ז'אנין, וקיים יחסי-מין עם גופתה.“

הנרצחת

נאשם פצע את ז'אנין בשלושה מקומות — ככתף, בכתף ובירך. עכ"ש, קל היה לו לשכב איתה, היא לא התנגדה. הוא אהב לשכב עם בחורה כשהיא לא מסוגלת להתנגד לו. הכי הרבה הוא אהב לשכב עם בחורה כשהיא מתעוררת בעלמון. ברגעים אלו, לדבריו, בחו

הרצחת וגם אנסת ?

היה ז'אנין ורדון. יהודיה צרפתית, סטודנטית בת 23. היא הגיעה לאילת עם החבר שלה, פייר בדה ורלד (23), לחופשה. שם נתקעו, לאחר שכל כספה ומיסמכיה של ז'אנין נגנבו. זמן קצר לאחר זאת נעלמה ז'אנין. הב"ר סרק את כל אילת אחריה. כאשר לא מצא אותה, פנה למשטרה. החוקרים לא לקחו אותו ברצינות, ענו לו בגיחוך כי נערתו הסתלקה מן הסתם עם חתיך אחר.

אתה לצאת איתו, ומאוחר יותר לקח איתו למחסן נידה, שם ניסה לבוא איתה במגע מיני. כשזו סירבה לו, ירה בה, קיים איתה יחסי-מין, חנק אותה בחבל והרגה. אז בא במגע פעם נוספת עם גופתה המתה, ואחר החביא את הגופה. כל זאת — „בקרור רוח, ובכוונה מראש.“ השתלשלות זו תיאר בפירוט בעדותו ה- מועזת פילים שפיין. שפיין מתגורר באילת זה כשנתיים, עובד כשומר בחברת קבלנות איטלקית. כאשר דיבר, שררה דמ"מתימות באולם בית-המשפט. מהנשיא שלי מה אלקיים והשופטים אברהם מלול ומאיר מולינסקי, ועד אחרון המאזינים בספסל ה- אחורי, לא היתה נפש חיה שלא הקשיבה בחרה לסיפור הזועמת, שהחל בכאר ה- אילתי של רם.

„הנאשם שקל את האפשרות לערוף את ראש הנרצחת ולצקת אותו בבטון.“

רה תסכים לכל מה שהוא רוצה ממנה בי שטח המיני. אחרי זה, הרג הנאשם את ז'אנין. הוא חנק אותה בחבל, ואצבעותיו נשרטו מה- „כשז'אנין מתה, הוא הפשיט אותה, התע- לס איתה, התעלל בגופה, ואחריכך בא אי- תה במגע מיני. אחרי זה, הוא נשכב ל- צידה וישן שם כל הלילה. את כל הדברים האלו, סיפר לי הנאשם בעצמו.“

כאשר נתקל בו אחד החוקרים באקראי בי רחוב, שאלו בחיך עליו: „נו סירי, מצ- את כבר את ז'אנין האבודה שלך — או לא מצאת?“ פייר לא מצא אותה, כי באותו זמן כבר היתה ז'אנין מתה.

עדות מועזת זו השמיע בשבוע שעבר בבית-המשפט המחוזי בבאר-שבע פילים שפיין (31), עדי-התביעה במסגרתו של גאי רוג'ר לורון, צעיר שוויצרי המואשם כי רצח באילת, בספטמבר אשתקד, תיירת מ- צרפת, צעירה יהודיה בשם ז'אנין ורדון. לאחר הרצח, סיפר העד, המשיך הרוצח, לדבריו, לקיים יחסי-מין עם הגופה במשך כמה ימים, ואחר גילה לעד את הכל.

כתב האישום* טען התובע יחזקאל קרוסטר כי גאי הכיר את ז'אנין בסביבות 30 לספטמבר אשתקד, הזמין * הנאשם, המיוצג עליידי עורך-הדין ה- ירושלמי משה כהן, אינו מודה באשמה.

העד

אי לורון הוא בן 23, אך נראה הר- בה יותר צעיר מגילו. הוא נולד בי שווייץ, זכה לילדות קשה. אביו האופה, שתין כרוני, התגרש מאשתו לפני כשמו- נה שנים. האם לא רצתה להמשיך לגדל את הילד בבית. גאי הצעיר הועבר למר- סד חינוכי קתולי, שם נהוגה היתה מסר- רת של משמעת קשוחה, ומשם היה בו- רח מדי פעם. לאחר שנפטר מהמוסד, עבד גאי כפועל חקלאי ובשאר עבודות כפיים ברחבי שווייץ.

מזלו האיר לו פנים כאשר התקבל ל- קורס לעיתונאות שערך בגינה העיתון ה- פופולרי לה סוויס. גאי סיים את הקורס בהצלחה, התקבל לעבודה בעיתון, התגלה כמוכשר, החל נשלח עליידי עיתונו מדי פעם לחו"ל.

לישראל הגיע העיתונאי השוויצרי בנוב- מבר 1969. הוא הצטרף כמתנדב לקיבוץ תל-יוסף, אחר עבד בקיבוץ אופק, ומשם הגיע לאילת. בתקופה זו המשיך לשלוח ל- עיתונו כתבות כסדר. ימים ספורים לפני הרצח בו הוא מואשם, התפרסמה בנה סוויס כתבה גדולה על אילת פרי עטו.

הגיבורה השנייה של הסדרה, הנרצחת, הגיעה לאילת כתיירת. שמה

הנאשם

קודם, אך לא לפני שהנאשם הציע לפיליפ, לדבריו, להדגים בפניו כיצד קיים יחסי מין עם הגופה. „סירבתי, וגאי סיפר לי שאחרי שהוא רצה אותה, הוא בא למחסן עוד כמה פעמים במשך כמה ימים, והמ- שיך בפעילותו המינית איתה“, סיפר ה- עד. „הוא לא פחד להשאיר אותה שם, כי רק לו היה מפתח למחסן. רק אחרי שהתחילה להעלות צחנה, הוציא את הגופה אל מחוץ לקיר והטמין אותה בעפר. גאי מישוה באילת שמדבר עליו יותר מדי. גם לזה סירבתי.“

אי ופיליפ חזרו לשתות בירה ול- שוחח בנושא. גאי הוהירני לא לגלות סודו, המשיך פיליפ והעיד, „כי אפילו אם יישב עשר-עשרים שנה, בסוף ייצא ויהרוג אותי.“

הנאשם גם סיפר לו, לדבריו, העד, על חזיונותיו בעת מעשי-הרצח שלו, על שאי- תו הכמוסה להיות תליין, כדי להינות ב- חופשיות מהרג אנשים, ועל הנאותיו ה- מיניות בהקשר זה. „הוא סיפר לי מה הוא אהב לעשות לבחורות. למשל, לדעתו טוב להכות בחורה לפני ששוכבים איתה. בחורה שסובלת, מושכת יותר ונותנת יו-“

„חשפתי את הברזנט ומיששתי. הרגשתי בצד אחד ראש, ובצד שני רגליים, וידעתי שזאת באמת גופת אדם.“

תר הנאה, סיפר לי, אבל אתה לא תוכל להבין אותי, כי אתה לא משתמש בל-ס-ד. הוא אמר לי. בתום השיחה הידידותית ניפנו גאי ופי- לים לדרכם. „למחרת, במשך כל היום, היי- תי בהלם“, סיים פיליפ את עדותו הממוש- כת. „רק בסוף היום, אחרי שסיפרתי על כך לחברים, פניתי למשטרה.“ החוקרים צחקו ממני, הם לא האמינו לי. רק כשלקחתי אותם למקום והראיתי להם את הגופה, הם הפסיקו לצחוק.“

פיליפ ישוב היה בכאר של רם, כא- שר הנאשם, שישב שם גם הוא, הזמין נו להצטרף לשולחנו. היה זה ב-30 ל- נובמבר אשתקד. השעה היתה 11 בלילה. שפיין, שהכיר את גאי היכרות שטחית בלבד, נאות, והם החלו מפסטים ביניהם על כוס בירה.

השיחה-של-מה-יבכך קיבלה לפתע גוון מסוים מאוד. לדבריו שפיין, גילה לו גאי כי הרג בעבר, שלוש פעמים: פעמיים ב- שווייץ מולדתו ופעם בתורכיה. הוא גם תיאר בפני פיליפ בפירוט את הרגשתו, ב- שעת ביצוע מעשי הרצח. „אתה לא מאמין לי?“ שאל לפתע, כאשר חשד כי בן-שיחו מניח שהאלכוהול מדבר מתוך גרונו. „עשי- תי את זה גם בארץ.“ „אני אוכיח לך.“ הוא קם בהחלטיות ממקומו, ופיליפ יצא בעקבותיו.

הם הגיעו למחסן עזוב שם הצביע ב- פניו, לדבריו, הנאשם על הנקודה בה נמ- צית ההוכחה. „היתה שם מיטה זרוקה, על- יד הקיר של המחסן“, העיד פיליפ. „סילק- נו אותה, ותחתיה היתה ערימת עפר. התי- חלתי לסלק אותה, ונתקלתי בחתיכת ברז- נו. חשפתי אותה, ובתוכה הרגשתי גו- פה. מיששתי, והרגשתי בצד אחד ראש ובצד שני רגליים. ידעתי שזאת באמת גופת אדם.“ גאי לא השתתף בחפירה, המשיך העד

וסיפר — רק העיר כבדרך אגב כי ה- גופה נמצאת שם כבר חודש ימים. הוא שאל את פיליפ אם הגופה במצב ריקבון מתקדם, כי היה בתוכניתו לסלק אותה משם חלקים חלקים, אותם אמר להשליך לפחית-אשפה במקומות שונים בעיר. כאשר ענה לו פיליפ כי הגופה שמורה עדיין ב- מצב טוב, שקל גאי את האפשרות לערוף את הראש ולצקת אותו בגוש בטון, כדי למנוע זיהוי. השניים החזירו את הגופה למחבואה ה-